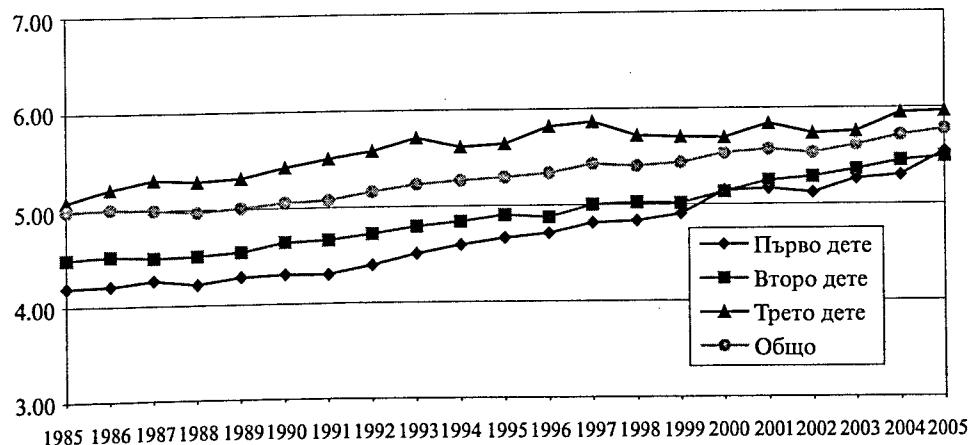

ят резултат от това е изместването на раждането на първо дете на по-висока възраст. Една от възможните негативни последици е тези жени да останат с едно дете, което ще доведе и до по-ниско равнище на “завършената плодовитост”.

- През 1985 г. разсейването на жените при раждане на първо дете е най-малко. През 2005 г. най-малко е разсейването вече при жените с две деца при едно ново, по-високо равнище на степента на различие.

- Налице е тенденция към доближаване на размера на стандартното отклонение и за трите ранга. През 1985 г. разликата е 0.90 г., а през 2005 г. - е 0.50 г. Намалението е за сметка на по-големите изменения в размера на стандартното отклонение при жените с едно дете. Това още веднъж подкрепя предположението за по-голяма чувствителност на групи жени, на които предстои да вземат решение за раждане на своето първо дете. Възможно е и част от жените, които раждат трето дете, да се влияят незначително от променящите се условия на живот при вземане на решение за трето дете.

От динамиката на стойностите на стандартното отклонение се налага изводът, че настъпват все по-големи различия в репродуктивното поведение на жените в България. Те засягат раждането на дете от всички рангове - първи, втори и трети. Освен това налице е нееднаква чувствителност сред жените от различни групи на нашето население, което обуславя и по-високите стойности на стандартното отклонение.

Фиг. 7. Стандартно отклонение на повъзрастовите коефициенти на плодовитост на жените в Република България от съответен ранг през периода 1985-2005 година